

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240043
NAZWA
OBSZARU Łąki w Sławkowie

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240043	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Łąki w Sławkowie

1.4. Data opracowania 2010-08	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2012-12
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2013-12
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 5 kwietnia 2023 r. w spr. soo Łąki w Sławkowie (PLH240043)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.3416

Szerokość geograficzna
50.3028

2.2. Powierzchnia [ha]:

2.3. Obszar morski [%]

50.97

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL22	Śląskie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6410			10.48		G	A	C	B	B
7230			0.48		G	B	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

[illegible]

P	1903	Liparis loeselii		p	120	330	i	V	G	C	C	B	C
I	6179	Phengaris nausithous		p	81	200	i	P	G	C	B	C	B
I	6177	Phengaris teleius		p	106	200	i	P	G	C	B	C	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	1.6
N19	38.83
N10	58.47
N12	1.1
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar składa się z trzech osobnych enklaw i obejmuje łąki o łącznej powierzchni 29,7 ha. W obrębie łąk i ich sąsiedztwie rozwinęły się niewielkie zadrzewienia. Do najcenniejszych zbiorowisk łąkowych należą tu płaty łąk trzęślicowych *Molinion caeruleae*, które zajmują ok. 10,5 ha (35% powierzchni wszystkich łąk) i cechują się bogactwem florystycznym z bardzo dobrą reprezentacją gatunków charakterystycznych. Bardzo cennym zbiorowiskiem są torfowiska zasadowe o charakterze młak. Siedlisko zajmuje tu bardzo niewielką powierzchnię (0,25 ha), jednak stanowi miejsce występowania wielu cennych i rzadkich gatunków roślin, w tym przede wszystkim storczyka lipiennika *loesela* *Liparis loeselii*. Łąki trzęślicowe oraz współwystępujące z nimi zbiorowiska ziołoroślowe ze związku *Filipendulion* stanowią główne siedlisko bytowania modraszka telejusza *Maculinea (Phengaris) teleius* i modraszka *nausithousa Maculinea (Phengaris) nausithous*. Duża powierzchnia siedliska (ok. 20 ha, 67% powierzchni łąk), stosunkowo wysoki stopień zagęszczenia rośliny pokarmowej tj. krwiściągę lekarskiego oraz duża dostępność mrówek gospodarzy, stwarzają korzystne warunki dla utrzymania populacji tych myrmekofilnych motyli.

Większość powierzchni łąk nie jest obecnie użytkowana. W wyniku zarzucenia koszenia postępuje degradacja łąk w wyniku sukcesji wtórnej i zarastania ekspansywnymi gatunkami roślin zielnych. Zachowanie lub poprawa stanu większości płatów jest nadal możliwa przy niskim lub średnim nakładzie sił i środków, jednak w tym celu konieczne jest co najmniej przywrócenie ekstensywnego użytkowania kośnego.

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej Polski obszar w całości znajduje się w podprovincji Wyżyna Śląsko-Krakowska (341), w makroregionie Wyżyna Śląska (341.1), w obrębie mezoregionów: Garb Tarnogórski (341.12) i Wyżyna Katowicka (341.13). Według regionalizacji geobotanicznej Polski obszar jest położony w Dziale Wyżyn Południowopolskich, Krainie Górnos Śląskiej, Okręgu Górnos Śląskim Właściwym, Podregionie Strzemieszyckim.

W części południowej i południowo-zachodniej Sławkowa występują najstarsze utwory z okresu karbonu i permu. W pobliżu środkowej części miasta zalegają utwory permu dolnego reprezentowane m.in. przez zlepieńce porfirowo-wapienne oraz łowce i mułowce pstre (tzw. gliny sławkowskie). Okolice północne i północno-centralne zajęte są przede wszystkim przez utwory triasu dolnego. Spotyka się tutaj piaskowce pstre, margle dolomityczne, dolomity wapienste, oraz najbardziej rozpowszechnione dolomity kruszonośne. W dnach większych dolin są akumulowane piaski, muły i ily budujące tarasy zalewowe, a w starorzeczach i podmokłych obniżeniach narastają torfy.

Wśród utworów powierzchniowych obszaru Łąki w Sławkowie przeważają piaski. Pod łakami w okolicy Strzemieszyc (enklawa 2) dominują piaski żwirowate, występują tam także piaski gliniaste i żwiry. Na północny-zachód od Żmigródka, w sąsiedztwie enklawy 1 obszaru znajdują się rozległe pokłady torfów. Pod Sławkowem, w enklawie 3 obszaru, oprócz przeważających utworów piaszczystych, występują także łowce. Obszar Łąki w Sławkowie jest położony na styku regionu geomorfologicznego Kotliny Przemszy z subregionem Garb Żąbkowicki, należącym do regionu Próg Środkowotriasowy. Tereny w obrębie Garbu Żąbkowickiego, na północ od obszaru Łąki w Sławkowie obejmują szerokie wierzchowiny dochodzące do 325–345 m n.p.m. Wzdłuż linii Sławków Śródmieście – Strzemieszyce Wielkie, występuje próg denudacyjno-erozyjny gdzie teren gwałtownie opada w kierunku południowym do 275 m n.p.m. Dalej stopniowo wypłaszcza się tworząc równinę Kotliny Przemszy.

Między poszczególnymi częściami obszaru występują wyraźne różnice wysokości. Począwszy od terenów położonych najniżej w obrębie Kotliny Przemszy (272 m n.p.m. – enklawa 1 obszaru), przez tereny leżące w obniżeniu Garbu Żąbkowickiego pod Sławkowem, opadające w kierunku doliny Białej Przemszy (288 m n.p.m. - enklawa 3), po tereny najwyższe położone pod Strzemieszycami (305 m n.p.m. – enklawa 2). Obszar Łąki w Sławkowie jest położony w terenie silnie zurbanizowanym. Rozwinięta infrastruktura drogowo-kolejowa wpłynęła na defragmentację okolicznych łąk i znacząco izoluje również poszczególne części obszaru. Łąki w enklawie 1 położone są na skraju rozległego kompleksu leśnego, ciągnącego się w kierunku południowym, aż po Jaworzno. Enklawa 3 położona jest na peryferiach miasta Sławkowa, w otoczeniu zabudowy jednorodzinnej. Łąki w tej okolicy, oraz pod Strzemieszycami (enklawa 2) sąsiadują z linią kolejową. W sąsiedztwie obszaru (enklawa 3) znajduje się czynne wyrobisko gliny. W wielu miejscach w wyniku zaniechania użytkowania łąkarskiego wykształciły się rozległe zarośla i zadrzewienia, szczególnie na łakach w okolicy Strzemieszyc.

Na terenie Sławkowa przeważają gleby bielcowe. W części południowej zajętej przez Kotlinę Przemszy występują głównie gleby bielcowe słabo gliniaste i wytworzone z glin zwałowych. W części północnej w obrębie Garbu Żąbkowickiego lokalnie występują rędziny wytworzone na podłożu węglanowym i gleby brunatne. Lokalne warunki glebowe nie sprzyjają rolnictwu, dominują tu gleby klasy V i VI oraz gleby klasy IV. Obszar Łąki w Sławkowie ze względu na swoje położenie wzdłuż progu denudacyjnego znajduje się w zasięgu różnych utworów glebowych: kompleksu gleb mułowo-bagiennych oraz gleb murszowych, mad, gleb brunatnych słabo gliniastych, wytworzonych z piasków i gleb bielcowych, wytworzonych z glin zwałowych. Obszar Łąki w Sławkowie leży w zlewni Przemszy, w dorzeczu Wisły. Głównymi naturalnymi ciekami w okolicy są rzeka Biała Przemsza i jej dopływy: Bobrek i Dopływ w Miedawie. Żaden z nich nie odwadnia bezpośrednio obszaru, jedynie potok Bobrek przepływa względnie blisko jego enklawy 2. Cieki te mają zlewnie mocno zurbanizowaną i uprzemysłowioną. Ich roczny cykl hydrologiczny jest zaburzony na skutek odwadniania złóż kopalin, a prowadzone wody są obciążone m.in. metalami, chlorkami i siarczanami. System rowów melioracyjnych w okolicy obszaru Łąki w Sławkowie jest ubogi i nie tworzy sieci. W enklawie 1 obszaru zlokalizowanych jest kilka dłuższych rowów szczegółowych. W enklawie 3 obszaru obserwuje się stagnowanie wód na powierzchni łąk. Pojawianie się podmokłości w tej okolicy należy wiązać z zaleganiem w podłożu utworów nieprzepuszczalnych iłó

4.2. Jakość i znaczenie

6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)

Reprezentatywność – ocena A. W płatach siedliska występują bardzo liczne gatunki typowe dla siedliska, m. in. sierpek barwierski *Serratula tinctoria*, przytulia północna *Galium boreale*, krwiściąg pospolity *Sanguisorba officinalis*, bukwica lekarska *Betonica officinalis*, olszewnik kminkolistny *Selinum carvifolia*, koniopłoch łąkowy *Silaum silaus*, turzyca filcowata *Carex tomentosa*, turzyca cienista *Carex umbrosa*, goryczka wąskolistna

Gentiana pneumonanthe, mieczyk dachówkowaty *Gladiolus imbricatus*, oman wierzbolistny *Inula salicina*, kosaciec syberyjski *Iris sibirica*, trzęślica modra *Molinia caerulea*, czarcikęs łąkowy *Succisa pratensis*, biedrzynek mniejszy *Pimpinella saxifraga*, drzeczka średnia *Briza media*, pięciornik kurze ziele *Potentilla erecta*, wierzba rokita *Salix rosmarinifolia*.

Powierzchnia względna – ocena C. Powierzchnia siedliska 6410 w obrębie obszaru zajmuje mniej niż 2 % powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania – ocena B. Oceniając stan zachowania wzięto pod uwagę następujące podkryteria: Stopień zachowania struktury: Pomimo widocznych, niekorzystnych zmian zachodzących w płatach siedliska są one wciąż bardzo cenne pod względem przyrodniczym. Występują tu liczne gatunki chronione i zagrożone.

Obserwowane zmiany i zagrożenia są typowe dla płatów siedliska również w większości pozostałych regionów Polski. Dlatego nadano ocenę II - struktura dobrze zachowana.

Stopień zachowania funkcji: Większość płatów siedliska w obszarze od dłuższego czasu nie jest użytkowana, co spowodowało, że widoczne są niekorzystne zmiany sukcesyjne. Ponadto w wielu miejscach obniża się również poziom wód gruntowych. W związku z brakiem pewności regularnego stosowania planowanych zabiegów ochrony czynnej (potrzebne fundusze oraz przede wszystkim zgoda prywatnych właścicieli gruntów) perspektywy ochrony nie są korzystne - ocena III

Możliwość odtworzenia: Odtworzenie siedliska możliwe jest przy średnim nakładzie środków (II).

Ocena ogólna – ocena B. Obszar jest ważny z punktu widzenia zachowania i ochrony tego siedliska w regionie. Łąki zmiennowilgotne zajmują tu wciąż dość dużą powierzchnię (ok. 10 ha), odznaczają się jeszcze dużą różnorodnością i stanowią siedlisko dla wielu gatunków cennych, w tym chronionych i zagrożonych wyginięciem. Utrzymanie siedliska w nieporoższonym stanie jest jednak wątpliwe, ze względu na niekorzystną strukturę własnościową (gruntu prywatne) oraz trudne do wyeliminowania zagrożenia (głównie pogarszające się stosunki wodne), powodujące postępującą degradację wielu płatów. (Blaik T. 2018)

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Reprezentatywność – ocena B.

Gatunki charakterystyczne *Caricion davallianae* mają wśród roślin naczyniowych znaczny udział (mniejszy pomiędzy nasypami w części wschodniej), warstwa mszysta jest doskonale wykształcona. Bardzo licznie występują rzadkie i chronione gatunki typowe dla siedliska, takie jak lipiennik Loesela, turzyca Davalla, turzyca pchła, turzyca dwupienna, turzyca łuszczkowata, ponikło skąpokwiatowe, tłustosz dwubarwny, kukulka szerokolistna, kukulka krwista, wyblin jednolistny, kosatka kielichowa, gnidosz błotny, kruszczyk błotny, bobrek trójlistkowy, pływacz drobny, ramienice kolczasta i pospolita, skrzyp pstry. Wyraźny wpływ wód gruntowych bogatych w związki wapnia widoczny jest także w warstwie mszystej (licznie złocieniec gwiazdkowaty, źródliskowiec zmienny, prątnik trójrzędowy, żebrowiec paprociowaty sierpowaty, porostniczka czterodzielna, *limprichtia* pośrednia, sierpowiec Sendtnera). Lokalnie wyraźnie większy udział trzęślicy na przesychających miejscach, natomiast w najsilniej uwodnionych płatach pojawiają się nawet pałki.

Powierzchnia względna – ocena C. Powierzchnia siedliska 7230 w obrębie obszaru zajmuje mniej niż 2 % powierzchni siedliska w Polsce.

Stan zachowania – ocena C. Stopień zachowania struktury oceniono jako dobry (II), perspektywy zachowania struktury oceniono jako średnie (III), a odtworzenie siedliska określono jako możliwe przy średnim nakładzie środków (II). Ze względu na wskazane wyżej oceny częściowe stan zachowania określono jako średni lub zdegradowany.

Ocena ogólna – ocena C. Ocena ogólna podyktowana jest powyższymi ocenami. (Kucharzyk J. Krajewski Ł. 2019)

1903 Lipiennik loesela *Liparis loeselii*

Populacja – ocena C. Liczebność gatunku w obrębie obszaru zajmuje mniej niż 2 % liczebności gatunku w Polsce.

Zachowanie – ocena C Ze względu na niezadowalająco zachowane elementy siedliska (w szczególności obecność istotnych zaburzeń wywoływanych przez niepożądane elementy flory) i równoczesną możliwość odtworzenia przy średnim nakładzie środków stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany.

Izolacja – ocena B. Ponieważ populacja gatunku znajduje się na skraju zasięgu na terenie Polski, adekwatna ocena izolacji to B (populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku).

Ocena ogólna – ocena C. Ocena ogólna stanowi wypadkową powyższych ocen (Kucharzyk J. Krajewski Ł. 2019)

6177 Modraszek telejus *Maculinea (Phengaris) teleius*

Typ populacji. Gatunek jest ściśle przywiązany do swojego siedliska i tylko wyjątkowo można spotkać motyle w oddaleniu od miejsc rozrodu. Przeprowadza pełny cykl rozwojowy w obszarze.

Kategoria liczebności. Gatunek występuje we wszystkich enklawach obszaru. Jest szeroko rozmieszczony

na co pozwala duża powierzchnia siedliska. Populacja jest liczna tylko w jednej enklawie (w roku 2018 wartość indeksu liczebności wyniosła 15,5 os./100 m transektu), w pozostałych częściach obszaru gatunek jest nieliczny.

Populacja – ocena C. W Polsce gatunek został wykazany z ponad 150 kwadratów UTM, Na podstawie spodziewanej liczby stanowisk należy szacować, że lokalna populacja mieści się blisko dolnej granicy przedziału 0,5-1% populacji krajowej.

Zachowanie – ocena B Siedlisko gatunku zajmuje powierzchnię 19,65 ha. Krwiściąg lekarski *Sanguisorba officinalis* jest rozprzestrzeniony w całym obszarze, a zagęszczenie miejscami może być wysokie (>60%) na znacznej powierzchni. Siedlisko obejmuje większość wilgotnych łąk w obszarze, głównie siedlisko 6410 Molinion oraz zbiorowiska ze związku Filipendulion. Ponadto bardziej suche odmiany łąk z rzędu Molinietalia caeruleae.

Stopień zachowania siedliska: III – elementy częściowo zdegradowane. Widoczne są oznaki degradacji wynikające z zarzucenia użytkowania kośnego. W jednej z enklaw w wyniku zaawansowanej sukcesji wtórnej doszło do redukcji powierzchni i defragmentacji siedliska łąkowego. Jednocześnie w tej części obszaru bytuje nadal największa populacja gatunku. W całym obszarze siedlisko miejscami zarasta nawłocią i trzciną. W razie przedłużającego się odłogowania łąk istnieje zagrożenie ekspansją bylin.

Możliwość odtworzenia: I - odtworzenie łatwe. Na większości powierzchni siedliska poprawa obecnego stanu i utrzymanie stanu właściwego może być osiągnięte przez przywrócenie ekstensywnego koszenia.

Izolacja – ocena C. Obszar leży w centrum krajowego zasięgu gatunku. W środkowej Polsce gatunek osiąga północną granicę zasięgu.

Ocena ogólna – ocena B. Obszar istotny z punktu widzenia ochrony gatunku w regionie. W zależności od części obszaru populacja jest nieliczna lub umiarkowanie liczna. Siedlisko zajmuje 40% powierzchni obszaru, dostępność rośliny pokarmowej i mrówek gospodarzy jest ogólnie dobra co stwarza korzystne warunki dla bytowania gatunku. (Blaik T. 2018)

6179 *Modraszek nausitous* Maculinea (Phengaris) *nausithous*

Typ populacji. Gatunek jest ściśle przywiązany do swojego siedliska i tylko wyjątkowo można spotkać motyle w oddaleniu od miejsc rozrodu. Przeprowadza pełny cykl rozwojowy w obszarze.

Kategoria liczebności. Gatunek występuje we wszystkich enklawach obszaru. Jest szeroko rozmieszczony na co pozwala duża powierzchnia siedliska. Populacja jest liczna tylko w jednej enklawie (wartość indeksu liczebności 9,5 os./100 m transektu), w pozostałych częściach obszaru gatunek jest nieliczny

Populacja – ocena C. Na podstawie liczby stanowisk w Polsce (>150 kwadratów UTM), należy szacować, że lokalna populacja mieści się blisko dolnej granicy przedziału 0,5-1% populacji krajowej.

Zachowanie – ocena B Siedlisko gatunku zajmuje powierzchnię 19,65 ha. Krwiściąg lekarski *Sanguisorba officinalis* jest rozprzestrzeniony w całym obszarze, a zagęszczenie miejscami może być wysokie (>60%) na znacznej powierzchni. Siedlisko obejmuje większość wilgotnych łąk w obszarze, głównie siedlisko 6410 Molinion oraz zbiorowiska ze związku Filipendulion. Ponadto bardziej suche odmiany łąk z rzędu Molinietalia caeruleae.

Stopień zachowania siedliska: III – elementy częściowo zdegradowane. Widoczne są oznaki degradacji wynikające z zarzucenia użytkowania kośnego. W jednej z enklaw w wyniku zaawansowanej sukcesji wtórnej doszło do redukcji powierzchni i defragmentacji siedliska łąkowego. Jednocześnie w tej części obszaru bytuje nadal największa populacja gatunku. W całym obszarze siedlisko miejscami zarasta nawłocią i trzciną. W razie przedłużającego się odłogowania łąk istnieje zagrożenie ekspansją bylin.

Możliwość odtworzenia: I - odtworzenie łatwe. Na większości powierzchni siedliska poprawa obecnego stanu i utrzymanie stanu właściwego może być osiągnięte przez przywrócenie ekstensywnego koszenia.

Izolacja – ocena C. Obszar leży w centrum krajowego zasięgu gatunku. W środkowej Polsce gatunek osiąga północną granicę zasięgu.

Ocena ogólna – ocena B. Obszar istotny z punktu widzenia ochrony gatunku w regionie. W zależności od części obszaru populacja jest nieliczna lub umiarkowanie liczna. Siedlisko zajmuje 40% powierzchni obszaru, dostępność rośliny pokarmowej i mrówek gospodarzy jest ogólnie dobra co stwarza korzystne warunki dla bytowania gatunku. (Blaik T. 2018)

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne

Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03.03		i
H	I01		i
H	I02		i
H	J02.01		b
H	K02.01		b
L	A02		i
L	A08		i
L	H02		b
M	G05.07		i
M	K02.02		i
M	E03		b
M	E01.03		b
M	E03.01		i
M	D02.01.01		b
M	B01		i
M	M01.02		o
M	J02.01.02		b

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Blaik T. 2018 Rozpoznanie przyrodnicze w obszarze Łąki w Sławkowie
2. Kucharzyk J. Krajewski Ł. 2019 Rozpoznanie przyrodnicze w obrębie terenów proponowanych do włączenia w granice obszaru Natura 2000 Łąki w Sławkowie PLH2400433.
Chłond D., Gorczyca J., Herczek A. 2010. Inwentaryzacja modraszków i

boru jodłowego w województwie Śląskim. Dokumentacja przyrodnicza dla obszarów NATURA 2000 w woj. śląskim: Dąbrowskie Łąki, Łąki w Jaworznie, Łąki w Sławkowie, Łąki w Śliwie, Lemańskie Jodły.4. Cabała S. 2008 Raport z weryfikacji kompletności sieci Natura 2000 w województwie śląskim.5. Nowak T. 2008 Raport z weryfikacji kompletności sieci Natura 2000 w województwie śląskim.

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska pl. Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 22 listopada 2019 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąki w Sławkowie PLH240043 Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2019/7834/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 29 stycznia 2024 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąki w Sławkowie PLH240043 Link: https://dzienniki.slask.eu/legalact/2024/1011/

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240043

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--